

Forslag

til

Lov om Statsbanepersonalets sygekasse.

Fremsat den 1. marts 1961 af *socialministeren*.

§ 1. For „Statsbanepersonalets sygekasse“, der er oprettet 1. april 1934 i henhold til lov nr. 95 af 27. marts 1934 ved sammenlutning af „De sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse“ og „Syge- og Begravelseskasen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i Jylland og Fyn“, gælder de i nærværende lov fastsatte regler.

§ 2. Som medlemmer af sygekassen kan efter de i kassens vedtægt nærmere fastsatte regler optages personer ansat under Danske statsbaner samt deres hustruer. Ved optagelse vil bestemmelserne i §§ 5 og 8 i lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring være at iagttage. Et medlems børn under 16 år, herunder plejebørn, der er anbragt hos ham i familiepleje, omfattes af medlemmets forsikring.

Stk. 2. Ingen må samtidig være medlem af Statsbanepersonalets sygekasse og af en anerkendt sygekasse. Et medlem af en fortsættelsesygekasse, der fortsætter sin virksomhed efter 31. december 1962, kan ikke tillige være medlem af Statsbanepersonalets sygekasse. Hvis et medlem af Statsbanepersonalets sygekasse erhverver medlemsret i en anden sygeforsikring, skal han straks anmelde det for sygekassens bestyrelse.

§ 3. Sygekassen skal yde medlemmer hjælp i sygdoms- og barselstilfælde efter de i vedtægten nærmere fastsatte regler. Disse regler skal i det væsentlige svare til reglerne i sygeforsikringslovens §§ 11-15, 17 og 20, dog at det kan fastsættes, at reglerne for medlemmer af gruppe A i de anerkendte sygekasser skal være vejledende. Det kan i

vedtægten bestemmes, at sygekassen også kan yde anden hjælp i lighed med det i sygeforsikringslovens § 16 for de anerkendte sygekasser fastsatte.

Stk. 2. Overenskomster mellem sygekassen og læger, tandlæger, jordemødre o. l., samt ændringer i sådanne overenskomster, skal for at være gyldige godkendes af socialministeren.

§ 4. Til medlemmer, hvis indtægt ikke er over den i sygeforsikringslovens § 9, stk. 2, omhandlede grænse, ydes der fribefordring i overensstemmelse med de i sygeforsikringslovens §§ 21-24 fastsatte regler for medlemmer af anerkendte sygekasser.

Stk. 2. Socialministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for kontrollen med, om indtægtsgrænsen er overskredet.

§ 5. Medlemmerne kan sikre sig ret til dagpenge fra sygekassen i tilfælde af sygdom eller fødsel efter de i sygeforsikringslovens §§ 25-32 fastsatte regler for medlemmer af anerkendte sygekasser.

§ 6. Til Statsbanepersonalets sygekasse ydes statstilskud efter følgende regler:

a. For hver person, der ved årets udgang er medlem og omfattes af reglen i § 4, stk. 1, yder statskassen et beløb svarende til det gennemsnitlige beløb statskassen i medfør af sygeforsikringslovens § 37, stk. 2, pkt. 1) og 2), yder til anerkendte sygekasser.

b. Fuld refusion af sygekassens udgifter til de i sygeforsikringslovens § 13, stk. 3, pkt. 1), omhandlede lægemidler.

c. $\frac{1}{4}$ af sygekassens udgifter til de i sygeforsikringslovens § 13, stk. 3, pkt. 2) og 3),

omhandlede lægemidler og af kassens udgifter i henhold til nærværende lovs § 5. Disse tilskud, hvis størrelse fastsættes ved de årlige finanslove, afholdes på socialministeriets budget.

Stk. 2. Statsbanerne afholder lønningsudgifterne ved sygekassens administration og kan yde fribefordring på statsbanerne til de til sygekassen knyttede jernbanelæger.

§ 7. Bestemmelsen i sygeforsikringslovens § 38 om fritagelse for eller nedsættelse i betalingen ved indlæggelse, ambulantly behandling m. v. på offentlige sygehuse for nydende medlemmer af statsanerkendte sygekasser finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af Statsbanepersonalets sygekasse.

§ 8. Statsbanepersonalets sygekasse undergives tilsyn af direktøren for sygekassevæsenet efter nærmere bestemmelser af socialministeren. Det fastsættes i disse bestemmelser, at sygekassens vedtægt og ændringer i denne for at være gyldige skal godkendes af direktøren.

Stk. 2. Direktørens afgørelser i henhold til denne lov kan inden 1 måned indankes for socialministeren, jfr. dog § 9, stk. 3.

Stk. 3. Socialministeren bemyndiges til at godkende regler om overflytning mellem Statsbanepersonalets sygekasse og de anerkendte sygekasser og til at fastsætte bestemmelser om sådanne afvigelser fra de for de anerkendte sygekasser fastsatte bestemmelser, der under hensyn til sygekassens særlige karakter skønnes påkrævede.

§ 9. Til lønarbejdere, som er medlemmer af Statsbanepersonalets sygekasse, udbetaler sygekassen i tilfælde af sygdom eller fødsel dagpenge efter de i sygeforsikringslovens afsnit II fastsatte regler for medlemmer af anerkendte sygekasser.

Stk. 2. Sygekassens udlæg til dagpenge i henhold til stk. 1 godtgøres sygekassen af den i sygeforsikringslovens § 59 omhandlede fond. For administrationen tillægges der sygekassen et af socialministeren fastsat vederlag fra denne fond.

Stk. 3. Tvistigheder vedrørende administrationen af dagpengeordningen i henhold til nærværende paragraf kan indbringes for det i sygeforsikringslovens § 60 omhandlede udvalg. Udvalgets afgørelse kan inden forløbet af 14 dage fra afgørelsen indbringes for direktøren for sygekassevæsenet, hvis afgørelse er endelig.

§ 10. Der skal i vedtægten findes bestemmelse om, at den sygekassen tilhørende reservefond og kassens eventuelle øvrige formue ved kassens ophør ingen sinde kan deles imellem medlemmerne. Bestemmelse om formuens anvendelse træffes af socialministeren på grundlag af indstilling fra sygekassens bestyrelse, direktøren for sygekassevæsenet og generaldirektøren for statsbanerne.

§ 11. Denne lov træder i kraft den 1. april 1961. Samtidig ophæves lov nr. 95 af 27. marts 1934 om „Statsbanepersonalets sygekasse“, som ændret ved lov nr. 279 af 30. maj 1940.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 95 af 27. marts 1934 om Statsbanepersonalets sygekasse, der trådte i kraft den 1. april 1934, tilvejebragtes der mulighed for at videreføre de hidtil for statsbanepersonalet eksisterende 2 sygekasser, således at personalet blev samlet i én kasse, hvis virksomhed blev tillempt efter de almindelige retningslinjer for de anerkendte sygekasser og for det offentlige støtte til disse, som var fastsat i folkeforsikringsloven af 20. maj 1933, jfr. herved bemærkningerne til forslaget til loven af 27. marts 1934 (Rigsdagstidende 1933-34, tillæg A, sp. 4703 ff).

I lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige

sygeforsikring er det i § 2, stk. 3, fastsat, at der kun kan anerkendes én sygekasse inden for hver kommunes område, idet dog bortses fra de ved lovens ikrafttræden bestående landsomfattende sygekasser. I tilslutning hertil udtaltes i bemærkningerne til lovforslaget, at også den udenfor folkeforsikringslovens og nu sygeforsikringslovens regler stående Statsbanepersonalets sygekasse forudsættes opretholdt, jfr. herved tillige forudsætningerne f. eks. i lovens § 6, stk. 1, hvorefter enhver person over 16 år, der er bosat her i landet, og som ikke er nydende medlem af en i henhold til sygeforsikringsloven aner-

kendt sygekasse eller af Statsbanepersonalets sygekasse, skal være bidragydende medlem af en sygekasse, inden for hvis område han bor, jfr. dog § 65.

Imidlertid nødvendiggør bl. a. bestemmelserne i sygeforsikringsloven om bidragydende medlemskab, at der samtidig med ikrafttrædelsen af sidstnævnte lov den 1. april 1961 foretages en revision af loven om Statsbanepersonalets sygekasse.

Denne revision foreslås foretaget på den måde, at man fastholder den gældende lovs system som en rammelov, der i vidt omfang henviser til lovbestemmelserne om de anerkendte sygekasser. De bestemmelser, der er blevet overflødige eller er stridende mod sygeforsikringsloven, er udeladt, medens de øvrige bestemmelser er å jourført i fornødent omfang. Da bidragydende medlemskab i sygeforsikringslovens forstand ifølge denne lov alene er knyttet til de anerkendte sygekasser, er således bl. a. overalt slettet ordet „nydende“, idet herefter alle kassens medlemmer vil være nydende medlemmer.

Enkelte realitetsændringer er dog foretaget. Medens Statsbanepersonalets sygekasse således ikke hidtil har ydet sine medlemmer dagpenge, idet dette har været uden større betydning, da alle de ved statsbanerne ansatte medlemmer af kassen har modtaget løn under sygdom, har kassen — samtidig med at dagpengeydelsen nu efter sygeforsikringsloven forbedres meget væsentligt i de anerkendte sygekasser — ønsket også at give sine medlemmer adgang til at sikre sig dagpenge efter sygeforsikringslovens regler, jfr. forslagens § 5. Denne adgang vil få betydning for hustruer, der ikke er lønarbejdere og eventuelt for pensionister.

Kassen har endvidere ønsket indført sygelønsordning for lønarbejdere efter regler svarende til sygeforsikringslovens afsnit II, jfr. forslagens § 9, hvis henvisning til sygeforsikringslovens afsnit II bl. a. også medfører, at ret til dagpenge ikke tilkommer de ifølge denne lovs § 49, stk. 3 undtagne grupper (tjenestemænd m. fl. der har ret til løn under sygdom). Dette vil være af betydning for udearbejdende hustruer til statsbanepersonale og for pensionister, der er gået over til andet arbejde, og som efter vedtægten kan blive stående som medlemmer af kassen. Begge grupper omfatter således udelukkende medlemmer, der arbejder for andre arbejdsgivere end statsbanerne, og der er derfor ikke i lovforslaget optaget nogen bestemmelse om, at statsbanerne skal bidrage til den i sygeforsikringslovens § 59 omhandlede fond. Med hensyn til praktiseringen af sygelønsordningen er det tanken at lade dagpengene udbetale af Statsbanepersonalets sygekasse, hvorefter sygekassen må kræve refusion

fra sygelønsfonden — for barselsdagpenge fra landets kommuner — efter regler svarende til dem, der i henhold til sygeforsikringsloven fastsættes for de anerkendte sygekassers ydelse af lønarbejderdagpenge.

Endelig er der foreslået en ændring i ordningen med hensyn til ydelse af statstilskud til Statsbanepersonalets sygekasse.

Efter den gældende lovs § 5 yder statskassen for hvert ubemidlet nydende medlem af kassen et tilskud — på socialministeriets budget — svarende til det gennemsnitlige beløb statskassen i medfør af folkeforsikringslovens § 13, stk. 2, yder til anerkendte sygekasser. Derudover ydes der — på statsbanernes budget — et statstilskud på 50 000 kr., der er beregnet at skulle svare til banernes forpligtelse overfor de hidtidige medlemmer af de 2 banesygekasser i henseende til begravelseshjælp. Tilskuddet kunne ifølge loven nedsættes under hensyntagen bl. a. til en formindskelse af sygekassens forpligtelser i den nævnte henseende, men en sådan nedsættelse har ikke fundet sted. Endelig afholder statsbanerne lønningsudgifterne ved sygekassens administration og kan yde fribefordring (på statsbanerne) til de til sygekassen knyttede jernbanelæger.

Medens den sidstnævnte bestemmelse foreslås opretholdt, jfr. lovforslagets § 6, stk. 2, foreslås det kontante tilskud fra statsbanerne ophævet, hvorved kassen har henvist til, at sygekassens gæld til udligningskassen for begravelseshjælp nu er afviklet.

Med hensyn til det almindelige statstilskud foreslås den hidtidige ordning opretholdt for så vidt angår det faste tilskud pr. medlem og tilskud til læge- og sygehusbehandling, tandpleje, hjemmesygepleje, briller og bandager m. v. og barselshjælp, jfr. forslagens § 6, stk. 1, a) hvorefter der for hvert medlem, hvis indtægt ikke er over den i sygeforsikringslovens § 9, stk. 2, omhandlede grænse, ydes et beløb svarende til det gennemsnitlige beløb statskassen i medfør af sygeforsikringslovens § 37, stk. 2, pkt. 1) og 2), yder til anerkendte sygekasser.

For så vidt angår lægemidler og dagpenge — til hvilke ydelser der efter sygeforsikringsloven ydes statstilskud efter samme regler såvel til A- som til B-medlemmer — foreslås, at der ydes refusion i forhold til sygekassens faktiske udgifter, og efter ganske samme regler som for de anerkendte sygekasser, d. v. s. fuld refusion af kassens udgifter til de i sygeforsikringslovens § 13, stk. 3, pkt. 1) omhandlede lægemidler og $\frac{1}{4}$ af udgifterne til de i § 13, stk. 3, pkt. 2) og 3) omhandlede lægemidler og af udgifterne til dagpenge, jfr. herved forslagens § 6,

stk. 1 b) og c), sammenholdt med sygeforsikringslovens § 37, stk. 2, pkt. 3) og 4).

Det bemærkes endelig, at det efter sygeforsikringsloven er overflødigt at opretholde den gældende § 11 i loven af 27. marts 1934, hvorefter det ved kassens ophør sikredes, at dens medlemmer uanset alder eller helbred kunne overføres til de anerkendte sygekasser henholdsvis fortsættelseskasserne. Derimod har man fundet det rigtigst i § 10 at foreslå

fastsat, at der i vedtægten skal findes bestemmelse om, at kassens formue ved ophør ingen sinde kan deles mellem medlemmerne, jfr. herved sygeforsikringslovens § 63, stk. 3, og at bestemmelse om formuens anvendelse træffes af socialministeren på grundlag af indstilling fra sygekassens bestyrelse, direktøren for sygekassevæsenet og generaldirektøren for statsbanerne. En hertil svarende regel findes allerede i kassens vedtægt.
